

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

72. Probus Indulgentias pro Viuis concessas malè applicat Defunctis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Atque ex his patet, quale onus Confessario incumbat. Hoc dederimus cum Lugone D. 19. de Iust. num. 35. Confessarium teneri ad restitutionem, si omissio & negligentia eius habeat rationem Consilij, quia sic consulens est causa iniusta damni; ut tamen sit gravis obligatio restituendi, consilium etiam moraliter culpabile esse debet.

LXXII. *Probus ex insigni affectu erga animas in piacularibus flammis detentas, indulgentias, quas vivis concessas lucrari studet, perinde illis applicat, uti alia pietatis opera, ieiunia, disciplinas &c. Queritur. Vtrum facere id vi indulgentiarum possit?*

Videtur id posse. Ita P. Georgius Gobat in thesauro Indulg. L. 2. c. 21. q. 61. n. 466. Tum quia nullum ius vel divinum, vel Ecclesiasticum id vetat. Tum quia utiliter id practicatur. Tum quia possum applicare animabus alias meas satisfactiones. Ergo & indulgentias.

Resp. Probum facere illud non posse. Ita communissima DD. sententia apud Dicastillo. Tom. de pœnit. Fr. 9. D. 2. n. 225. Ratio est. Tum quia Indulgentia pendet non minùs à voluntate concedentis, quàm ab illius auctoritate. Ergo alteri applicari nequit, præter eum, cui ipse concesserit. Tum quia forma concessionis pro vivis excludit defunctos, cum fiat per modum remissionis & absolutionis,

quæ non habet locum quoad defunctos, cum tantum sint capaces indulgentiarum per modum *suffragij*. Tum quia nullus homo habet potestatem dispensandi merita Christi & Sanctorum præter Summum Pontificem. Tum quia quando Pontifex concedit indulgentias pro omnibus fidelibus, non intelliguntur defuncti, ut ex communi docet *cit. Author. n. 235*. Tum quia praxis Ecclesiæ habet, ut semper fiat specialis mentio Indulgentiarum pro animabus, si istis Summus Pontifex applicari velit. Ergo contra ipsius mentem fit hæc applicatio, quando ipse nullam illarum facit mentionem.

Ad *primum* in contrarium dicimus, ob stare ius diuinum soli Summo Pontifici concessum dispensandi merita Christi & Sanctorum. Ad *secundum* Non omnia utiliter praticari à quolibet, sed tantum ab habente potestatem; aliàs etiam involare auderem in alienas pecunias, ut ex ijs utiliter eleemosynas facere possem. Ad *tertium* negamus consequentiam; nam applicare illas prius non possum, quàm faciam meas, hoc ipso autem iam non sunt amplius applicabiles alteri, cum consistant in remissione pœnæ per modum absolutionis, ut diximus.

LXXIII. *Protogenes Sacerdos in Missæ Sacrificio subinde de Sacra sua hostiâ particulam sumit, eaque communicat personã Sacro ipsius præsentem. Queritur. Rectè ne hoc faciat?*

Vide-